

ఈస్ట్ ఇండియా కంపెనీ

కాలం నాటి ఆర్థిక విధానం :

భారత్‌లో బ్రిటిష్‌వారు అనుసరించిన వ్యాపార విధానాలు కేవలం తమ ఆర్థిక స్థితిగతులను మెరుగు పరుచుటకు ఉద్దేశించినవి. కంపెనీ వారు ఎటువంటి ఆర్థిక వృద్ధి లేకుండా ఆర్థిక మార్పులు చేశారు.

1757 పూర్వం బ్రిటిష్‌ వారు భారతీయ వర్తకుల నుండి భారతదేశ వస్తువులను చౌకగా కొని బరోపాలో అధిక ధరలకు విక్రయించి లాభాలు గడించారు. దీనివల్ల, బ్రిటిష్, భారతీయ వర్తకులు లాభపడినారు. ప్లాస్, బక్సార్ యుద్ధం తర్వాత కంపెనీ వారు 'ఆర్థిక' విధానాల్లో అనేక మార్పులు చేసిరి.

బ్రిటిష్ వారు తమ పరిస్థమలకు కావాల్సిన ముడి సరుకులను
చౌకగా కొని వాటిని సరుకులుగా మార్చి తిరిగి ఇండియాలోనే
అధిక ధరలకు అమ్మడం జరిగింది. ప్రత్తి, చమురు, గింజలు,
నీలిమందు, పొగాకు మొదలైనవి అపారంగా ఇంగ్లాండ్
తరలాయి.

ఉదా: భారత్ నుండి బ్రిటన్ కు 43 లక్షల విలువ గల పొండ్ల
విలువ గల ప్రత్తి 18 లక్షల పొండ్ల విలువల నీలి మందు, 7
లక్షల 70 వేల పొండ్ల విలువ గల ముడి సిల్కు
ఎగుమతయ్యాయి.

తమ అవసరాలకు అనుగుణంగా రహదారులు నిర్మించడం
గాక రైల్వేలను అభివృద్ధి పరచడంలో స్త్రద్ధ చూపారు. భారతీయ
వస్తువులపై అనేక ఆంక్షలు విధించబడినాయి. ఎగుమతులపై
అధిక సుంకాలు విధించడం వలన మన పరిశ్రమలు పూర్తిగా
దెబ్బతీన్నాయి.

ఉదా: భారతదేశ వస్త్రాల ఎగుమతులు 1814లో 12 మిలియన్
మీటర్లు ఉండగా 1835 నాటికి 3 లక్షల మీటర్లకు
పడిపోయింది. అదే సమయంలో బ్రిటిష్ ఎగుమతుల 1814లో
ఒడున్నర లక్షల మీటర్లు ఉండగా 1835లో 47 మిలియన్ల
మీటర్లకు పెరిగింది. ఈ విధంగా బ్రిటిష్ వారి స్వేచ్ఛ వాణిజ్య
విధానం యావత్ భారతదేశాన్ని క్రొల్లగొట్టాయి.

కుటిర పరిస్తమల

క్లిబత :

బ్రిటిష్ ఈస్టు ఇండియా
కాలం కంటే ముందు
ప్రతి గ్రామంలోను
వందలాది కుటిర
పరిస్తమలు
గలవు.

ఉదా: నేత, వడ్డంగం,
కుమ్మరం, కుంభరం,
తొలు పరిస్తమ
మొదలైనవి.

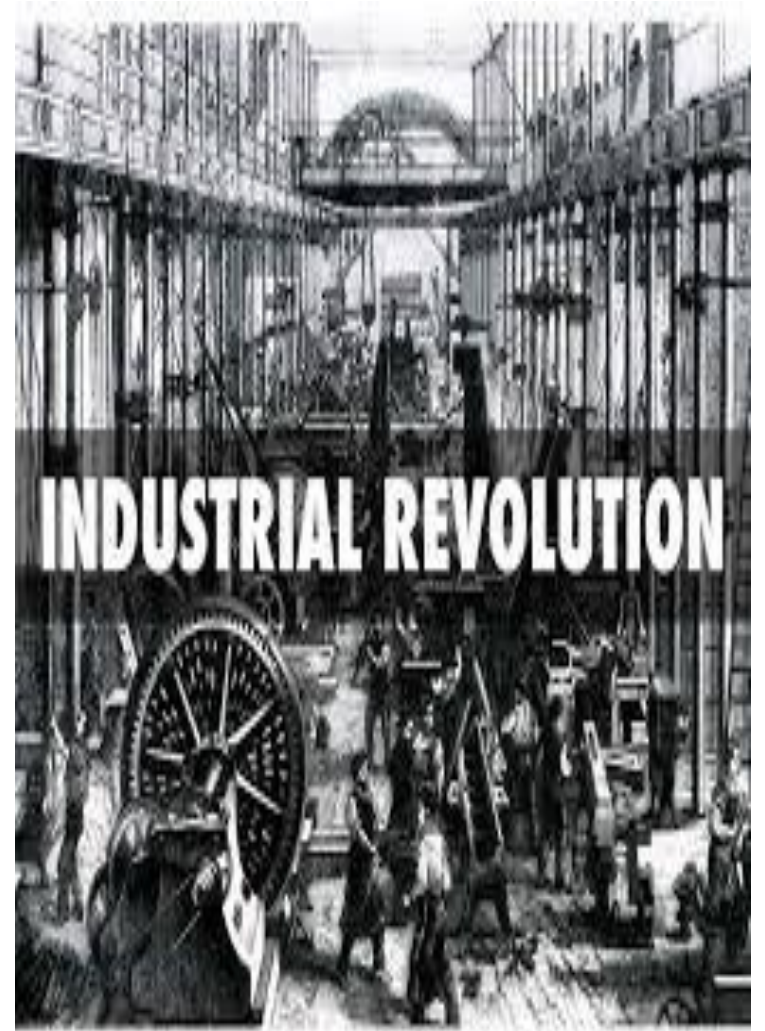
INTRODUCTION

❖ Before the British rule, India was self-sufficient in textile and Cotton products but during the British rule, India fell down to the position of importing cloth from England.

పారిశ్రామిక విప్లవం

18వ శతాబ్దం నాటికి ఇంగ్లాండ్‌లో పారిశ్రామిక విప్లవం ప్రారంభమై ఆంధ్ర పారిశ్రామిక పేత్తలు బట్టలను అతి చవకగా తయారు చేయగలరు. ఈ బట్టలను ఇండియాలో విర్మిస్తే గాని పారిశ్రామికీకరించి లాభాలు రాని పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. ఈ కారణం చేత ఇంగ్లాండ్ నుండి భారత్‌కు ఎక్కువగా బట్టలు ఎగుమతి చేశారు.

ప్రభుత్వ- రక్షణ లేకపోవడం వలన భారత్‌లోని కుటీర పరిశ్రమలు నాశనమయ్యాయి.

వ్యవసాయ రంగంలో స్పష్టత ఏర్పడింది. ఆహార
పంటల స్థానంలో వాణిజ్య పంటలు పండించు
విధానాన్ని తీసుకువచ్చారు. ప్రత్తి, పేరుకు,
జనపనార, పేరుననగ మొదలగు సరుకులను
ఎగుమతి చేసే దేశంగా మార్చబడింది. వాణిజ్య
పంటలను పండించడం వలన ఆహార ధాన్యాలకు
కొరత ఏర్పడి రైతు పరిస్థితులు దిగజారడం

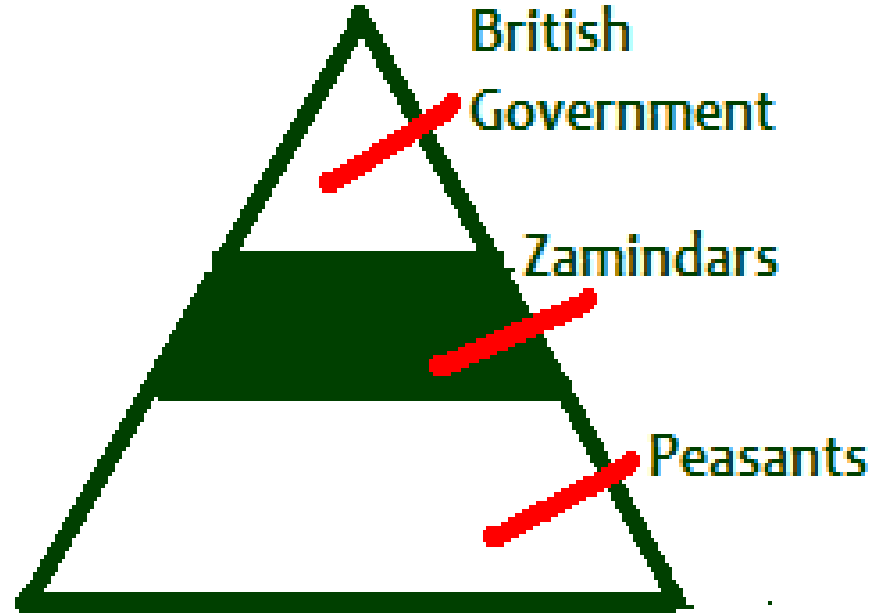
భూమిశిస్తు పద్ధతులు :

ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ వారు తమ ఆదాయాలను
పెంచుకోవడానికి భూమి శిస్తు పద్ధతిలో అనేక
మార్పులు, చేర్పులు చేశారు. అనాదిగా భూమి శిస్తు
ద్వారానే ఎక్కువ ఆదాయం వస్తు ఉండేది

భూమిశిస్తు

పద్ధతులు :

ఆంగ్లేయులు భారత్‌లో
తమ పాలనను సుస్థిరత
నిమిత్తం - దేశం నుండి
ఎక్కువ ధనాన్ని
సంపాదించడానికి
భూమిశిస్తు వసూలు
విధానంలో అనేకమార్పులు
చేశారు. వాటిలో శాశ్వత
భూమి శిస్తు విధానం,
మహల్వారి విధానం, రైత్వారీ
విధానం ముఖ్యమైనవి.

Zamindari System
(Permanent Settlement)

www.clearias.com

నాశ్వత భూమి శిస్తు విధానం

విధానం బెంగాల్‌లో

ప్రవేశపెట్టబడింది.

జమిందార్లకు ఆస్తి హక్కు

లభించింది. కార్పొరేషన్

వేలం పద్ధతిని రద్దు చేసి

జమిందారు ప్రభుత్వానికి

చెల్లించిన యెత్తాన్ని నాశ్వత

పరిచాడు. జమిందార్

విధానం రైతుకు - ప్రభుత్వానికి

మధ్య అడ్డుగోడగా నిలిచింది.

దేనివల్ల పన్ను భారం పడింది.

మహల్వారి పద్ధతి:

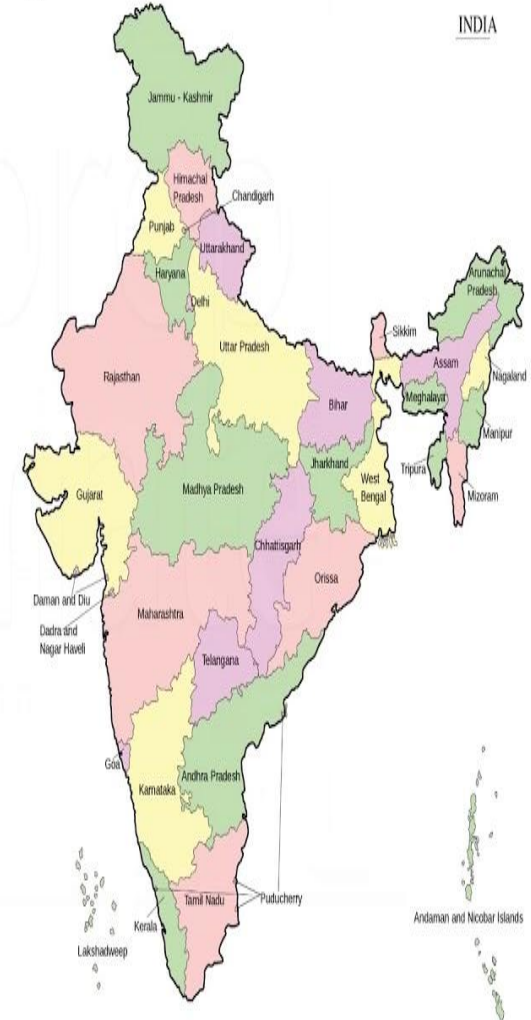
Different Land Revenue Systems of British by Regions

ఒక గ్రామంలోని భూమి అంతా
గ్రామస్థులందరికీ చెందిన ఆస్తిగా పరిగణించబడింది.
మొత్తం భూమి మీద

ప్రభుత్వం శిస్తు విధించేది. శిస్తు చెల్లింపబడిన భూమిని గ్రామస్థులు ఉమ్మడిగా
స్వీకరించేవారు. దీనిని ఉత్తర

భారత్ లో అలహాబాద్, ఢిల్లీ, ఆగ్రా, గుజరాత్, మరాఠీ,
యమునా, మైసూరులో వాయువ్య
సరిహద్దు రాష్ట్రంలో

ప్రవేశపెట్టారు. మహల్వారి విధాన
పితామహుడిగా 'మెక్లీన్స్ - బర్డ్స్'

రైత్వారి పద్ధతి :

భారత్‌లో అత్యంత ప్రాముఖ్యత వహించినది రైత్వారి పద్ధతి. మద్రాసు, బొంబాయి, అస్సం, బీహార్‌లలో అమలు జరపబడింది. మద్రాసు రాష్ట్రంలో బరామహల్ జిల్లాలో 1792లో రైత్వారి విధానాన్ని ప్రయోగాత్మకంగా ప్రవేశపెట్టారు.

మద్రాసు గవర్నర్ సర్-థామస్ మన్రో మద్రాసు రాష్ట్రమంతటా ప్రవేశపెట్టాడు. ఈ విధానంలో పాలాన్ని సాగు చేసే రైతు దాని ఆస్తిదారుడిగా ఉంటాడు.

సర్ థామస్ మన్రో
కడవ జిల్లా తొలి కలెక్టర్ (1800-07)

కరువు- కాటకాలు క్షామాలు:

ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ పాలనలో ఎన్నో క్షామాలు
- కరువు కాటకాలు వచ్చాయి. ఉదా: 1805,

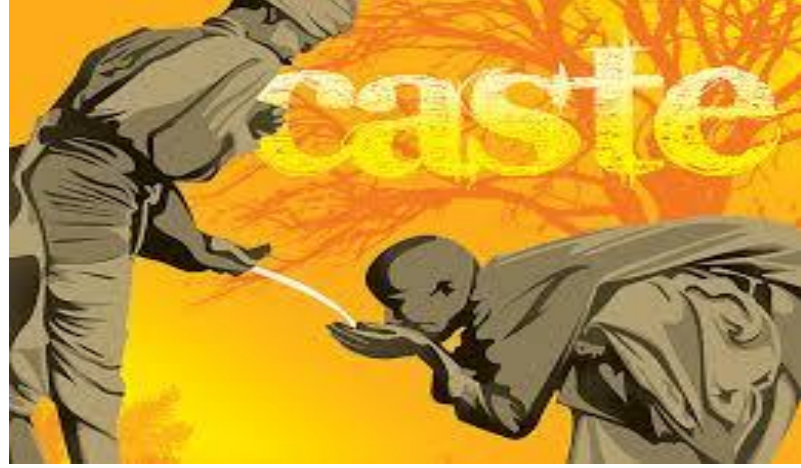
1811, 1823, 1832, 1839 సంవత్సరంలో కరువు
వచ్చి జననష్టం, పశునష్టం సంభవించింది. ఈ కరువు
నివారణకు ప్రభుత్వం ఏ చర్యలు తీసుకోలేదు.

సాంఘిక

దురాచారాలు

ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ కాలం
నాటికి భారతదేశ
సమాజంలోనే అనేక సాంఘిక
దురాచారాలు

గలవు. సతీ సహగమనం,
బాల్య వివాహాలు, వర్ణ
విభేదాలు, భ్రూణ హత్య, ఆడ
శిశువులను చంపడం,
ప్రథమ సంతానాన్ని గంగానది
పాలు చేయడం మొదలైనవి
నాటి సాంఘిక దురాచారాలు.

“రాజా రామ్మోహన్ రాయ్” సహకారంతో గవర్నర్ జనరల్ విలియం
బెంటింగ్ 1829 సత్ సహ

గమనాన్ని నిషేధించడం జరిగింది. పసి పిల్లలను ఎక్కువగా
కఠియవార్లో ఎక్కువగా ఉండేవి. “సర్జాన్షోర్

- విలియం బెంటింగ్” ప్రభువులు “శిషు హత్యలను” నివారించడం
జరిగింది.

వితంతు పునర్వివాహాలు కూడా కంపెనీ కాలం నాటికి చట్టబద్ధం
చేయబడినాయి. “ఈశ్వరచంద్ర
విద్యాసాగర్” కండుకూరి విరేశలింగం పంతులు కృషి వల్ల వితంతు
పునర్వివాహ చట్టాలు వచ్చాయి. 1856

లో గవర్నర్ జనరల్ ఉత్తొసి, వితంతు పునర్వివాహ చట్టం చేశాడు.

ఈస్టు ఇండియా పాలనాకాలంలో సాంస్కృతిక రంగంలో

అనేక మార్పులు వచ్చాయి. ముఖ్యంగా

“డేవిడ్ హౌర్” వాటి విద్యావంతులు, విలియం కేరి,

మేకాలే వంటి అనుభవజ్ఞులైన ఉద్యోగులు రాజకీయ,

మత, సాంస్కృతిక వ్యక్తతము మారుటకు కారకులు.

1883లో విలియం జోన్స్ కలకత్తా బెంగాల్ -

ఎసిటిక్ సొసైటీని ఏర్పాటు చేసి కాళిదాసు “అభిజ్ఞాన

నాకుంతలాన్ని” ఆంధ్రంలోకి తర్జుమా చేసిరి. చార్లెస్

విలియమ్స్ భగవద్గీతను ఆంధ్రంలోకి అనువదించాడు.

1835 విలియం బెంటిన్ కాలంలో ప్రవేశపెట్టిన ఆంధ్ర విద్యా
విధానం భారతీయుల

సాంస్కృతిక రంగంపైన గణనీయమైన ప్రభావాన్ని
కనబరిచింది. పాశ్చాత్య విద్యను అభ్యసించిన భారతీయులు
ఆంధ్ర నిరంకకున విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పాఠాన్ని
ప్రారంభించారు.

ముగింపు :

పై విధంగా బ్రిటిష్ ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ
కాలంలో ఆర్థిక, సాంఘిక, సాంస్కృతిక రంగాల్లో గణనీయమైన
మార్పులు జరిగి రాబోయే కాలంలో ఒక జాతీయోద్యమానికి
కారణమయ్యాయి.